

L I V E T S S E G L A T S

Av Bo Jalling.

Kap. 8.

Bergsklättring.

Vår kaptens nästa uppdrag på vägen till Lycksalighetens Ö blev att lära sig möta den ondska som finn i de lägre skikten resp. på sjön. Det gäller för honom nu när han får uppdrag i de lägre regionerna att skydda sig så att han inte fastnar i något som skulle kunna kallas vid klibbig asfalt. Han måste förberedas och instrueras. Det är ju faktiskt så att i dessa regioner har han ju varit tidigare under sin vandring mot Målet. Under sin väg uppåt har han lärt sig mycket, men han har en hel del kvar, ty den allra sista resan till Lycksalighetens Ö är omöjlig att företaga om man inte har möjligheten att skydda sig mot faror och de lockelser som sjölivet är fullt av.

Han fick sin kunskap på en relativt hög och ljus nivå utefter bergssidan. En hel del drifter hade han nu hunnit arbeta bort, likaså många laster. Nu gällde det att pröva resten. Han utsågs till intern budbärare med uppdrag att färdas ner till de lägsta nivåerna för att hämta upp hjälpsökande där och föra dem till högre skolor och plan för att förbereda dem för praktiska prov.

Förberedelsen för uppdraget var noga utstakat och genomfört. Bland det viktigaste vår kapten fick veta, var att hans egen vilja var den allra viktigaste resursen, ty ville han inte, så var det omöjligt att genomföra uppdraget. I gengäld var det så att ville han så blev det som han ville, om han samtidigt trodde på sin önskan. Ju intensivare han ville och trodde, ju säkrare var han på att det blev så. För att inte lockas att vilja något annat än det rätta - dvs för att inte bli bortlurad - fick han en stor kunskap om det "elektroniska skyddet". Det går ut på att han i sin tankevärld försöker se ett elektroniskt skal runt om sig och gör detta skal ogenomträngligt för onda krafter. Detta kan egentligen vem som helst göra, bara han vet hur.. Han tränades i denna konst, ty ingen annan kan göra det för honom. Till slut var viljan

så stark och förmågan att få fram det elektroniska skalet så stor, att det kunde anses som skydd. Det fungerade endast så länge som han önskade och trodde på det, annars var han lika utsatt för frestelser eller onda krafter som förut. Han fick också beskedet att han i egenskap av budbärare till och från de lägre regionerna, hade förmågan att röra sig helt fritt. Väggar och andra hinder fanns inte, så länge han hade skyddet omkring sig. Blev viljan för svag och skyddet likaså, kunde frestelserna ta överhand och då var han i fara. Detta betydde att han kunde fastna därnere och alla hans ansträngningar att nå högre höjder var förgäves. Lagen är hård på den punkten. Det hade blivit att klättra än en gång från botten.

Denna risk ville vår kapten inte ta så när första nödropet kom till larmcentralen fick han sitt första uppdrag.

Ropet liksom pejldes in och resan nerför kunde påbörjas. Det var precis som att åka express utan att egentligen röra sig ner till den aktuella nivån. När han varseblev eldarna som var kännetecknet för denna nivå, pejlade han ånyo den olycksaliges önskan om hjälp, försäkrade sig om skyddet och gick in i området. Till en viss del kände han igen sig. Han hade ju varit här själv under sin tidigare vandring. Var ropet kom ifrån kunde han snart varsebli, ty denna fina klara signal kom tillsammans med grova svordomar och vrål ifrån en bar eller snarare ett knarknäste längs huvudgatan. Han tog sig in vid dörren och varseblev den olycklige i ett hörn av det stora rummet. Sorlet dämpades när han steg in. Han kände igen flera av gästerna, men de flesta var nykomlingar. Den störste busen erbjöd nykomlingen plats i högsätet ty hans ankomst skulle firas. Detta ville inte budbäraren vara med om då han anade argan list. Det gällde att slutföra sitt uppdrag så han avböjde

vänligt men bestämt. Flera blev hotfulla. Att avböja denna vänliga gest av ledaren gillades inte alls. Den störste av dem ändrade nu taktik och blev hotfull. Flera började gå till attack, men nu varseblev vår kapten vilket gott skydd han hade av det elektroniska skyddet. Skillnaden i utvecklingnivåer gjorde att detta elskydd verkade som en eldslåga på de närvarande som försökte ta i honom. De helt enkelt brände sig.

För att göra processen kort, gick budbäraren fram till den hjälpsökande och frågade honom om han hade begärt hjälp och om han ville följa med. Den förskräckte nödställde svarade ja och då tog budbäraren honom i handen och drog denne till sig och förde honom inom sitt elektriska skydd. Detta verkade nu oå bådå så att de kunde ta sig igenom den skränande hopen utan att de kunde göra någonting mot dem. De båda drog sig mot den närmaste väggen och då de vrålade gästerna trodde att de hade "rymlingarna fast", utbröt ett triumfskrik. Kunskapen om skyddets verkliga förmåga gjorde att budbäraren och hans skyddsling gick igenom väggen som om den inte fanns och triumfvrålet utbyttes mot besvikelsens vrål. Sorlet återgick snabbt till sin forna nivå. Vår budbärare kunde snabbt lämna denna nivå och ta den hjälpsökande med till dennes nye skollärare för högre undervisning och vår man återgick till sin lärmcentral för nya order.

Där träffade han sin ledare som försökte utröna om han upplevt något ovanligt eller mött några svårigheter. Under berättelsens gång avbröts han en gång och det var då ledaren frågade om vad han trodde skulle ha skett om han antagit anbudet att sätta sig i högsätet. Vår man kunde inte direkt ana det, men då han fick svaret kunde han inte annat än tacka för att han inte satt sig i stolen.

Svaret var att den störste skurken var kunnig i svart magi och hade därför preparerat stolen så att om någon annan än han själv satte sig i den, skulle armstöden slingra sig om den objudne gästen och fånga in denne och vår man hade då i ren desperation helt enkelt fastnat på denna nivå och mist den skyddande förmågan och dessutom förlorat möjligheten att rädda den nödställde. Maktlystnaden hade tagit

över och skyddet brutits. Symboliskt skulle man kunna säga att en svart färgburk liksom hällts över honom i och med att ärelystnadens svarta mantel kastats över den vite objudne gästen. En stor katastrof för vår man i så fall.

Flera liknande fall fick han i uppdrag att lösa och samtidigt en utbildning i att förstå de olika skikten utefter bergssidan.

En ljusvarelse kan alltså genom sin högre energi utan hämmande klädnad arbeta sig igenom fastare, mörkare och energifattigare materia. Detta var den viktigaste lärdomen han fått.

I nästa steg fick han i uppgift att som biträdande lärare hjälpa till i en klass på ett lägre plan än det han egentligen tillhörde. Hans uppgift var att berätta om episoden han varit med om för att liksom förbereda eleverna inför sina kommande praktiska prov i den klassen. Han blev uppskattad som lärare.

En elev frågade honom en gång varför man måste offra något för att bli en bättre sjöman. Det var nämligen så att när denne var på sitt tidigare praktiska prov, fann han att medkaptenerna ofta, för att bli bättre, offrade pengar eller djur, antingen till Kung Neptun eller någon annan osynlig ledare. Vår man förklarade situationen såhär:

Alla kaptener till sjöss, kommer utan undantag från vår skola fast från olika klasser och nivåer, allt ifrån den mörka dalgången till den ljusaste topp på berget. Avsikten är ju att i denna kosmopolitiska smältdegel, praktisera vad de lärt sig. Kraven på den lägsta nivåns kapten är givetvis inte lika stora som på de högre. Skillnaden är ju att ju högre upp man kommer, desto mera medveten om skolan och dess kunskaper är man. Låt oss kalla de lägre klassernas kaptener för "de lägre kaptenerna" till skillnad från de som kommer från de högre medvetandeklasserna, vilka vi kan kalla "de högre". Till sjöss syns inte detta på de fartyg de har utan där talar man om kaptener i olika samhällsskikt. Det har mer med den yttre standarden på fartygen att göra

De lägre kaptenerna skall ju, som ni kommer ihåg, arbeta sig ur de laster och synder som de samlat på sig under skoltidens lopp. Detta har jag färskt exempel på, då jag för en tid sedan var nere i dalen och som budbärare hämtade några blivande kaptener. De är nu uye till sjöss för att visa vad de kan samt avlägga de praktiska prov de är ålagda att göra. Tänk er att dessa, som kommer från dalgångens mutsystem och köpslående, är ofta fulla med begär om allt möjligt materiellt. Där finns också någon som är värre än de själva - denne är ju kvar därnere som "kung" eller ledare. Det är inte lätt att släppa detta beroende när den unge skepparen inte är klart medveten om något ifrån skoltiden, utan har allt lagrat i sitt undermedvetna. När han då märker att andra bygger upp något som liknar det han varit med om, faller han lätt in i detta även under sjölivet. Han skapar Havsguden Neptun och vill nu muta honom med allt möjligt för att få en lycklig resa. Eftersom de uppfattar havet som nyckfullt och skrämmande, är det lätt att tro, t. ex Neptun, regerar över havet. Offer i detta fall blir då liktydigt med ett försök att blidka "guden" med något kärt föremål - ett offer. För andra, som är mer rädda, går man ett steg längre och bygger upp ett altare eller offerbord och offerar då något levande. I båda fallen är de fortfarande lika rädda, ty de är beredda att offra något igen så fort de är osäkra.

Detta är något som mina elever är satta att arbeta bort. Till en början är det grymheten -- antalet offer -- som ska minskas ner. Därefter måste de helt arbeta bort detta offerande. Istället ska man offra sig själv genom att hjälpa sina medmänniskor.

Vad menar jag med det? Jo, vid detta tillfälle består skeppet av ett skrov som är bundet vid sjölivet, som ett fartyg till sin kapten. Denna farkost kan vara välbyggd och lyxigt utrustad eller enkelt byggd och fattigt utrustad. Det spelar ingen roll ty det är kaptenen som räknas. (Det inkarnerande egot). Han har i detta läge en hel del "andliga" laster typ girighet, ärelystnad. Dessa låser honom vid de lägre klasserna när han återvänder hit. Avsikten är att han ska offra en del av sig själv, dvs de andliga lasterna. Du kan jämföra dem med en klädnad, oftast

flera utanpå varandra, vilka får kaptenen att se mörkare ut än vad "kärnan" egentligen är. Hans ljusa inre får ingen möjlighet att lysa igenom kläderna och det blir därför dessa kläder -- laster -- han mest intresserar sig för. Hans 'offer' blir då att "offra" en del av sig själv, dvs kläderna - lasterna. Det är lätt att ha dem kvar ty han är van vid dem. Han går den breda vägen -- de "stora lederna" -- utan direkt landkänning. Anstränger han sig - dvs offerar sig - så kan han tunna ut kläderna och med tiden lägga av dem helt. Detta kan ske genom att gå i de mindre men besvärligare lederna, ty där har han oftast möjligheter att skärpa sig och nå kontakt med våra skolfilialer i den rika övärlden.

Detta skall ni själva tänka på. Det är er uppgift nu. Om du beger dig in på den smala vägen så tänk efter. Det är helt onödigt att offra materiella ting eller levande varor till någon som inte finns. Vi på skolan vill inte ha något offer. Denna skola är helt gratis och all vår kunskap är också gratis. Rektorn har därför myntat uttrycket: "Duskall inga andra gudar hava jämte mig". Med gudar menar han dessa påhittade hjälpmedel för skrämde kaptener. Det finns bara ett sätt att få hjälp -- det står vi och vår skola för.

När ni kommer ut på sjön, kommer ni att möta en del uttalanden av vår Rektor. Dessa uttalanden är formade som liknelser och nertecknade som lärdom för alla sjöfarande. Jag skall nämna några och ge dem en tolkning.

X. Låt den som söker inte upphöra med sitt sökande förrän han finner. Vad han ska finna nämns inte. Ett tips är "Lycksalighetens Ö".

XX. Tala inte falskt och gör inte det du hatar, ty allt uppenbaras för skolan. Och det finnes inget gömt som inte kan verkställas och det finnes inget som är övertäckt som kommer att så förbli.

Tanken bakom orden är att allt vad ni gör och tänker på, kan vi se och förnimma. För skolan och dess lärare kan intet döljas. Var därför rena i tanke, ord och handling. Jag vill

tillägga att allt som sker dessutom nedtecknas liksom i en videofilm vilket gör att om du får lov av skolan, redan under ditt sjöliv, kan få ditt eget liv uppspelat för dig. Glöm inte att även dina innersta tankar registreras -- skulle en negativ tanke dyka upp på dig av att du har storstädning bland dina synder och dåliga gärningar -- se till att be om förlåtelse för tanken och se till att denna negativa tanke genast utplånas ur ditt medvetande. Skulle du utföra en dålig handling, så bed omedelbart om förlåtelse och ångra dig. Är den för allvarlig, så ta ditt straff. Det är bättre med förlåtelse, ånger och straff genast än att du har det kvar tills du återkommer hit. Det är då möjligt att du inte blir godkänd i ditt praktiska prov.

XXX) Det finns också en berättelse om en såningsman som gick och sådde. En del kom på vägen och fåglarna åt upp kornen. Andra föll på hälleberget och kunde inte gro. En del föll i törnebuskar och föll till marken där maskar åt upp dem. Men somliga föll i god jord och bar riklig skörd.

Avsikten är att ni alla vara denna goda jordmån som är beredd att mottaga alla de goda frukterna av visdomsord, som ni kommer att träffa på under seglatsen. Förnekar ni dessa, blir det som i de tre första fallen - ingen frukt, ingen hjälp till himlen. Tänk efter -- vid ankomsten till de praktiska proven, lagras den visdom du har skaffat dig nere i ditt undermedvetna och kommer att uppenbaras vid behov och efter din enträgna vilja. Är du för upptagen med annat, så finns det för stor risk att du skaffat dig för många laster, att ditt undermedvetna inte får någon chans och praktiken misslyckas.

IV) Jag vill utvälja er -- en av tusen och två av tiotusen -- och de skall klara det för de är ensamma.

Med ensamma här, betyder inte att de är ogifta utan partsrederi och att de är några enstöringar, utan att de sköter sina åligganden i kärlek och vänskap på ett sådant sätt att de inte binder sig till något. De skall kunna på kallelse från skolan, lämna t. ex en part i hamnen utan oro med den förvisningen att de övriga är väl omhändertagna av skolledningen och att när dennes tid och praktik är slut, demne får komma tillbaka till skolan med godkänd prak-

tik. I praktiken kan ju ligga det att skiljas utan oro och saknad. Man är ensam i tro men tillsammans i kärlek för att lättare kunna utföra de praktiska prov som lägges på en.

Den som har blivit utvald liknas ofta vid någon som fått en krona på huvudet. Lagg gärna märke till en egenhet hos folket där nere. Den utvalde ledaren ges ofta en värdefull krona att sätta på huvudet, för att alla skall se att han är den utvalde. Våra kronor är osynliga för en var, men valet är ändå en realitet. Vår utvalde är kanske inte till en början medveten om det själv men ges stora möjligheter att redan vid detta tillfälle få hitta de hjälpmedel han behöver för att finna Lycksalighetens Ö.

V) Det finns ett ljus inom en upplyst människa och det upplyser hela världen, och om det inte gör detta, är det mörker.

Se till att ni blir upplysta för annars hamnar ni i mörkret. Enkelt uttryckt -- se till att ni tar av er de mörka kläderna och strålar i all er glans. Ni får då möjlighet att stiga i klasserna, men vad ni än gör så ta inte på er några, ty då hamnar ni åter i Dalgången.

VI) Älska din broder som din egen själ och håll honom som ett äpple framför dig..

Att älska din broder eller medseg-lare som dig själv gör att du önskar honom allt gott och är villig att göra allt för honom. Detta är en kärleksförklaring till dina medseg-lare. Kärlek i SJÄL och HJÄRTA förhindrar många tillfällen till synd och bidrager därför till att du kan lägga av flera klädnader. Du är beredd att skydda och värna om din nästa. Detta förhindrar negativa tankar och bidrager till sådd i god jord.

VI) Du ser grandet i din broders öga, men inte bjälken i ditt eget. När du kastat ut bjälken i ditt eget öga, då förmår du ta ut grandet ur din broders öga.

Här är ett typiskt exempel på det gamla uttrycket - "Människa känn dig själv. Det gäller att gå till botten med att känna sig själv med dess fel och brister. Därefter kan

du börja kritisera andra. Tänk efter om du inte vid tidigare praktiska övningar varit med om många, som inte borde klaga och påpeka saker och ting och håller på med detta i tid och otid. Försök att lära känna dig själv helt igenom, ty då har du de bästa förutsättningar att klara dig igenom sjölivet. Tänk efter -- med att lära känna dig själv, inte är att lära känna ditt yttre - skeppet - (kroppen) utan ditt inre -- kaptenen själv.. Det är tvärtemot vad många anser vara helt oväsenrligt, att veta om skeppet är klinkbyggt eller kravellbyggt, liksom om det har 1, 2 eller flera maskiner. Skeppet är en konstruktion enbart anpassat till sjölivet och den miljö som omger det. Många vill ha reda på från vilken hamn det ursprungligen kommer ifrån för att få reda på vilket varv som sjösatt det för att forska vidare bakåt i tiden. Detta ger bara som resultat en förklaring till hur skeppet ser ut -- inte kaptенens egenskaper. NEJ, Det är kaptenen som är evig och låt honom forska vid ett ljus i sin kajuta om vem han är och varför han kommit hit. Resultatet bör bli att han får reda på detaljer som han kan sätta ihop till en beskrivning på vad han lärt sig häruppe. Detta är det viktigaste för honom, ty detta hjälper honom igenom sjölivet genom att helt förstå -- "VARFÖR HAN ÄR HÄR!" "Hur han ska vara för att komma till Lycksalighetens Ö," "Var kommer han från???

VII) Om du i sanning inte håller sabbaten kommer du inte att se din fader.

Detta är helt klart, ty håller du inte en dag för att söka efter livets mening och utforska dig själv, får du givetvis ingen hjälp till att hitta till Lycksalighetens Ö..

VIII) Ingen profet accepteras i sin hemstad. Ingen läkare (varvsarbetare) helar de som känner honom.

Här har tron en stor betydelse. Det är svårt för en bekant i vänkretsen att tro på en bestämd person, om denne är välkänd -- alla vet, eller ser grandet i vännens öga. Det är därför svårt att tro, att vännen är den hjälpare man så gärna behöver.

IX) Om två mäklor fred med varandra i samma hus, kan de säga till

berget: " Rör på dig", och det rör på sig.

Detta uttalande visar på svårigheten att under en längre tid hålla sams. Det är lättare att bli irriterade på varandra efter en tid än att reparera skadan. Den som lyckas med detta, har en så stark tro på provningarnas betydelse att kunskapen om denna fredsmäkling är lika med att flytta berg. Att flera besitter kunskapen om att flytta stora stenblock m.m. utan att egentligen anstränga sig, finns det flera bevis för. Sök kunskapen och du skall finna den. Det är ingen omöjlighet.

X) Saliga är de ensamma och de utvalda, ty de skola finna kungariket. Ty de komma därifrån och skall återvända dit igen.

Här är ännu ett uttalande om att, utan att lära känna sig själv, kunna vara ensam i sina tankar och böner, är det omöjligt att nå målet. Det är faktiskt så att du kan efter idogt arbete nå målet men om du är utvald, underlättar vi det.

XI) Saliga är de fattiga, ty de hör himmelriket till.

Visst -- de fattiga materiellt -- har ingenting som binder dem vid sjölivet, de kommer att gå vidare. Följaktligen kommer de som har ägodelar som de binder sig vid, att först få göra sig av med dem innan de kan gå vidare.

XII) Den som inte kommer att hata sin fader och sin moder, kan inte bli min elev. Den som inte kommer att hata sin broder och sin syster och bära sitt kors som jag, kommer inte att vara värdig mig.

Här är Rektorns mening lagd i en stark symbolisk handling. Avsikten är givetvis inte att hata, ty den klädnaden misspyder alla som bär den och drar även ner resultatet av provet. Tolka det hellre så att den som inte kan bryta med sin fader, moder, broder och syster, kan ej heller bli så ensam och oberoende som vi tidigare antytt. Han kan inte heller bära sitt kors eller sina synder. Detta fordras för att kunna ta del av mina råd. Målet är då helt klart. Tyvärr kan en alltför stark bindning bli hämmande på

den egna utvecklingen, ty den andre är kanske inte lika långt kommen i skolan.

XIII) Salig är den som har arbete och funnit livet.

Med arbete menas här arbetet med att finna livet, eller vägen till Lycksalughetens Ö.

XIV) Två som vilat i en säng, en av dem kommer att dö, den andre kommer att leva vidare.

Här är det också en fråga om beroende. Förvåna dig inte om en kallas tillbaka till skolan för att den andre, den utvalde, lättare ska nå sitt mål.

XV) Det var en rik man som hade många ägodelar. Han sade: "Jag skall använda mina ägodelar så, att jag kan plantera och skörda och fylla mina lador med frukt, så jag inte kommer att ha behov av något. Sådana var hans tankar i hjärtat, och samma natt dog han. Den som har öron han höre.

Ännu en gång är det fråga om att äga och vara beroende av något. Själviskheten att förvandla en sorts egenomar till andra, drar tankarna helt ifrån målet med provet. Att enbart ägna sig åt materiell välfärd är som att dö. Dö ifrån livet - målet. Om denne rike man får fortsätta med sin sjöfart för att kanske finna vägen till målet igen och ångra sig eller bli kallad tillbaka till skolan för rapport beror på skolledningen.

XVI) I förkortad version med bibehållen innebörd berättade Rektorn en dag: "En man hade förberett en bankett för gäster. Han sände ut sin slav för att bjuda in dem. En tackade nej och skyllde på att han skulle få besök av en handelsman. En annan skyllde på husköp, en tredje på en väns bröllop och en fjärde skyllde på att han skulle ta upp hyror. När slaven återvände och berättade, sade mannen: "Gå ut i kanalerna (gatorna) och ta med dig dem du finner så att de kan njuta av banketten. Köpmän och handelsmän kommer inte till Fadern, (målet).

Rektorn menar att om han vill ställa till med bankett och underlätta för de utvalda kaptenerna (Köpmännen) att komma dit, så är de i sin blindhet för beroende av goda frukter att de inte förstår inbjudan och vem som

bjuder in och tackar därför nej. Erbjudandet går därför vidare till andra ej utvalda. Se därför till att du inte är blind och beroende när inbjudan kommer.

Många står framför dörren, men de ensamma äre de som kommer att släppas in i brudkammaren.

Ännu en berättelse om att även många vill in, så är det endast de som är ensamma och oberoende som kommer in. OBS! Partredarna kan ju givetvis fortsätta med detta och ändå komma in. Det viktigaste är ju att de inser att de har förberett sig i sin egen kajuta och att skolan tar hand om de som är kvar när kallelsen kommer Dörren öppnas till målet.

Ingen oro eller saknad är villkoret.

Varför tvättar du utsidan av kroppen? Vet du inte att de som gjorde insidan, även gjorde utsidan?

Med kropp avser här rektorn skeppet. Skura inte bara skeppets utsida utan tänk även på insidan. Ett rent lastrum - en ren kajuta -- ett rent samvete är det viktigaste för en skeppare att nå målet annars kan det ju ruttna inifrån. Tänk efter vad som kan hända om det inre inte skötes. En jnken stank kommer gärna ifrån fuktiga, mögliga utrymmen. Vill det sig väldigt illa, är det bara målarfärgen som håller ihop skeppet.

Vår man fick berätta om detta och mycket annat för eleverna. När han förberett alla, fick han i uppdrag att hjälpa dem ut till sina praktiska startpositioner. Det var lätt att se att även om de hade lika förutsättningar, så fick de olika uppdrag att beakta, ty placeringen varierade mellan varv med fattig utrustning och många båtar till flotta varv i fin miljö. Miljön gav dem också olika typer av farkoster att bruka. Det är så det går till. Ingen skall direkt känna igen varandra och ej heller direkt kunna säga ifrån vilka klasser de kommer från. Detta får var och en kapten själv senare visa. Fartyget är ju när allt kommer omkring endast ett färdmedel.

Vår man kunde glädja sig åt att efter ett gott arbete få avancera till en högre klass -- provet han gjorde var som lärare...

Forts.